

Översyn av gruppundantagsförordningen om vertikala avtal Förklarande anmärkning

---

Den 9 juli 2021 offentliggjorde kommissionen ett utkast till reviderad gruppundantagsförordning om vertikala avtal för offentligt samråd¹. Gruppundantagsförordningen om vertikala avtal handlar om så kallade vertikala avtal, dvs. avtal som avser leverans och distribution av varor och tjänster. Dessa avtal är allmänt förekommande i hela EU:s ekonomi. I gruppundantagsförordningen anges att om sådana vertikala avtal uppfyller vissa villkor är förbudet i artikel 101.1 i fördraget inte tillämpligt på dem. Utkastet till reviderad gruppundantagsförordning om vertikala avtal åtföljs av ett utkast till reviderade riktlinjer om vertikala begränsningar² som ger ytterligare vägledning om hur gruppundantagsförordningen ska tolkas och tillämpas, men också om bedömningen enligt artikel 101.1 och artikel 101.3 i fördraget av vertikala avtal som inte är undantagna genom gruppundantagsförordningen.

Syftet med det offentliga samrådet är att samla in synpunkter från berörda parter om utkastet till den reviderade gruppundantagsförordningen om vertikala avtal och utkastet till reviderade riktlinjer om vertikala begränsningar, särskilt om de ändringar som kommissionen föreslår och som är avsedda att avhjälpa de problem som identifierats i utvärderingen i det arbetsdokument från kommissionens avdelningar som offentliggjordes den 8 september 2020³.

Utvärderingen visade att gruppundantagsförordningen och riktlinjerna är användbara verktyg som avsevärt underlättar bedömningen av vertikala avtal enligt artikel 101 i fördraget och bidrar till att minska företagens kostnader för att följa reglerna. Den visade dock också att det fanns utrymme för förbättringar av hur gruppundantagsförordningen och riktlinjerna fungerar, särskilt vad gäller behovet av att anpassa dem till den marknadsutveckling som har skett sedan de nuvarande reglerna antogs.

Sedan konsekvensbedömningen inleddes i oktober 2020 har kommissionen samlat in ytterligare uppgifter om områden där det finns utrymme för förbättringar, bland annat genom ett öppet offentligt samråd som pågick mellan den 18 december 2020 och den 26 mars 2021, samt genom diskussioner med berörda parter och nationella konkurrensmyndigheter. I utkasten till den reviderade gruppundantagsförordningen och de reviderade riktlinjerna beaktas all bevisning som samlats in hittills. Det offentliga samrådet om dessa utkast utgör en integrerad del av kommissionens undersökning. Det kommer att ligga till grund för konsekvensbedömningen, som de slutliga versionerna av den reviderade gruppundantagsförordningen och de reviderade riktlinjerna kommer att bygga på.

I detta skede omfattar utkasten till den reviderade gruppundantagsförordningen och de reviderade riktlinjerna de ändringar som kommissionen föreslagit på grundval av de bevis som samlats in och som sammanfattas i denna förklarande anmärkning, i linje med följande tre mål för översynen:

---

¹ Kommissionens förordning (EU) nr 330/2010 av den 20 april 2010 om tillämpningen av artikel 101.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på grupper av vertikala avtal och samordnade förfaranden, EUT L 102, 23.4.2010, s. 1.

² Riktlinjer som anger principerna för bedömningen av vertikala avtal enligt artikel 101 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, EUT C 130, 19.5.2010, s.1.

³ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar – *Evaluation of the Vertical Block Exemption Regulation* (ej översatt till svenska), SWD(2020) 172 final.

- Anpassa safe harbour-undantaget för att eliminera falskt positiva resultat och minska mängden falskt negativa resultat enligt gruppundantagsförordningen (**mål 1**).
- Ge berörda parter aktuell vägledning för ett företagsklimat som omformats genom tillväxten av e-handel och onlineplattformar, och säkerställa en mer harmoniserad tillämpning av de vertikala reglerna i hela Europeiska unionen (**mål 2**).
- Minska företagens efterlevnadskostnader genom att förenkla komplexa områden i de nuvarande reglerna och rationalisera den befintliga vägledningen (**mål 3**).

1. Anpassning av safe harbour-undantaget för att eliminera falskt positiva resultat och minska mängden falskt negativa resultat enligt gruppundantagsförordningen

I samband med utvärderingen identifierade kommissionen fyra områden som eventuellt behöver ses över i syfte att anpassa safe harbour-undantaget i gruppundantagsförordningen till dess avsedda tillämpningsområde.

Två av de fyra områdena (jämlikhetskyldigheter och skyldigheter som gäller dubbel återförsäljning, som beskrivs närmare nedan) gäller eventuella falskt positiva resultat.

Falskt positiva resultat gäller vertikala avtal och begränsningar som för närvarande omfattas av safe harbour-undantaget i gruppundantagsförordningen, men för vilka det inte med tillräcklig säkerhet kan antas att de på det hela taget förbättrar effektiviteten och därmed uppfyller villkoren för ett undantag enligt artikel 101.3 i fördraget. I händelse av falskt positiva resultat är kommissionen skyldig att minska safe harbour-undantaget så att det överensstämmer med artikel 101 i fördraget och bemyndigandeförordningen⁴.

De två andra områdena (aktiva försäljningsbegränsningar och näthandelsbegränsningar, som också beskrivs närmare nedan) rör möjliga falskt negativa resultat.

Falskt negativa resultat avser vertikala avtal och begränsningar som för närvarande inte omfattas av gruppundantagsförordningen, men för vilka det med tillräcklig säkerhet kan antas att de i allmänhet, på vissa villkor, uppfyller kraven för ett undantag enligt artikel 101.3 i fördraget. Med tanke på att uteslutandet av allmänt undantagna vertikala avtal och begränsningar från safe harbour-undantaget inte leder till en överträdelse av artikel 101 i fördraget eller bemyndigandeförordningen, är det inte nödvändigt för kommissionen att agera. Att generellt utesluta vertikala avtal från safe harbour-undantaget ökar dock bördan, och därmed efterlevnadskostnaderna, för företag, särskilt små och medelstora företag, när de själva bedömer om deras avtal är förenliga med artikel 101 i fördraget. Kommissionen strävar därför efter att i möjligaste mån minska sådana falskt negativa effekter.

- Dubbel återförsäljning omfattar situationer där en leverantör inte bara säljer sina varor eller tjänster genom oberoende distributörer utan även direkt till slutkunder i direkt konkurrens med sina oberoende distributörer. De bevis som hittills samlats in i samband med översynen av gruppundantagsförordningen tyder på att de ursprungligen ganska begränsade scenarierna med dubbel återförsäljning har blivit förhärskande sedan gällande gruppundantagsförordning och

---

⁴ Rådets förordning nr 19/65/EEG av den 2 mars om tillämpning av artikel 85.3 i fördraget på vissa grupper av avtal och samordnade förfaranden (EGT 36, 6.3.1965, s. 35), ändrad genom rådets förordning (EG) nr 1215/1999 av den 10 juni 1999 (EGT L 148, 15.6.1999, s. 1). Genom den förordningen bemyndigade rådet kommissionen att anta gruppundantagsförordningar för vissa kategorier av avtal och samordnade förfaranden som omfattas av artikel 101 i fördraget.

riktlinjer antogs. Detta beror framför allt på den ökade onlineförsäljningen, som har underlättat direktförsäljning från leverantörernas sida, antingen via deras egna webbutiker eller via e-marknadsplatser. Till följd av detta kommer det nuvarande undantaget för dubbel återförsäljning sannolikt att undanta vertikala avtal även om eventuella horisontella problem inte längre är försumbara.

Förslaget i artikel 2.4–2.7 i utkastet till den reviderade gruppundantagsförordningen utesluter scenarier med dubbel återförsäljning från det befintliga safe harbour-undantaget, om de kan ge upphov till horisontella problem. Artikel 2.4 i det reviderade utkastet till gruppundantagsförordning begränsar det nuvarande safe harbour-undantaget för dubbel återförsäljning till fall där parternas sammanlagda marknadsandel på slutkundsmarknaden inte överstiger 10 %, i linje med det befintliga tröskelvärde för marknadsandelar för avtal mellan konkurrenter som används i tillkännagivandet om avtal av mindre betydelse⁵.

I artikel 2.5 i utkastet till den reviderade gruppundantagsförordningen föreskrivs ett ytterligare men mer begränsat safe harbour-undantag för dubbel återförsäljning där leverantören och dennes återförsäljare har en sammanlagd marknadsandel i slutkundsledet på över 10 % men fortfarande inte överskrider tröskelvärdet för marknadsandelar på 30 % i artikel 3 i gruppundantagsförordningen. I ett sådant scenario är alla aspekter av deras vertikala avtal undantagna, med undantag för informationsutbyte mellan parterna i det vertikala avtalet, för att så långt det är möjligt upprätthålla gruppundantaget och öka rättssäkerheten för företagen. För att scenarier med dubbel återförsäljning enligt artikel 2.4 och 2.5 ska omfattas av det reviderade safe harbour-undantaget, klargörs det också i artikel 2.6 i det reviderade utkastet till gruppundantagsförordning att vertikala avtal inte bör omfatta några konkurrensbegränsningar genom syfte enligt artikel 101.1 i fördraget eller några särskilt allvarliga begränsningar enligt artikel 4 i den ändrade gruppundantagsförordningen.

Ytterligare förtydliganden om det reviderade tillämpningsområdet för undantaget för dubbel återförsäljning ges i utkastet till reviderade vertikala riktlinjer (se avsnitt 4.4.3 i det reviderade utkastet till vertikala riktlinjer), där det också hänvisas till de horisontella riktlinjerna⁶. Dessa horisontella riktlinjer håller för närvarande också på att ses över och kan i framtiden ge ytterligare vägledning om horisontella och vertikala informationsutbyten i situationer med dubbel återförsäljning för att ytterligare öka rättssäkerheten för företag.

Utkastet till den reviderade gruppundantagsförordningen återspeglar dessutom den föreslagna ändringen för att utvidga tillämpningsområdet för undantaget för dubbel återförsäljning till att omfatta grossister och importörer (se artikel 2.4 a i utkastet till den reviderade gruppundantagsförordningen). I artikel 2.7 i den reviderade gruppundantagsförordningen utesluts dock leverantörer av onlinebaserade förmedlingstjänster från detta undantag om de har en hybridfunktion, dvs. när de säljer varor eller tjänster i konkurrens med företag till vilka de tillhandahåller onlinebaserade förmedlingstjänster.

- Jämlikhetsskyldigheter, ibland även kallade klausuler om mest gynnad nation, kan definieras som skyldigheter som innebär att ett företag måste erbjuda avtalsparten samma eller bättre villkor

---

⁵ Tillkännagivande om avtal av mindre betydelse som inte märkbart begränsar konkurrensen enligt artikel 101.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (tillkännagivande om avtal av mindre betydelse), EUT C 291, 30.8.2014, s. 1.

⁶ Riktlinjer för tillämpningen av artikel 101 i fördraget på horisontella samarbetsavtal (EUT C 11, 14.1.2011, s. 1), i deras ändrade lydelse enligt rättelse i EUT C 33, 2.2.2011, s. 20.

som de som erbjuds på någon annan försäljnings- eller marknadsföringskanal (t.ex. andra plattformar) eller på företagets direktförsäljningskanal (t.ex. egna webbplatser). Alla jämlikhetsklausuler omfattas för närvarande av gruppundantaget enligt gruppundantagsförordningen, men har i allt högre grad varit föremål för verkställighetsåtgärder från konkurrensmyndigheternas sida under de senaste åren.

Eftersom dessa verkställighetsåtgärder har varit inriktade på jämlikhetsklausuler som rör indirekta försäljningskanaler, avlägsnar det reviderade utkastet till gruppundantagsförordning möjligheten att omfattas av gruppundantaget för sådana plattformsöverskridande jämlikhetsskyldigheter i slutkundsledet som ålagts av leverantörer av onlinebaserade förmedlingstjänster. Denna typ av jämlikhetsskyldighet läggs till i förteckningen över uteslutna begränsningar (se artikel 5 d i det reviderade utkastet till gruppundantagsförordning). Konsekvensen av denna föreslagna ändring är att denna typ av jämlikhetsskyldighet måste bedömas individuellt i enlighet med artikel 101 i fördraget.

I utkastet till den ändrade gruppundantagsförordningen undantas däremot fortfarande krav på jämlikhet i slutkundsledet i fråga om direktförsäljning eller marknadsföringskanaler ("smal" jämlikhetsskyldighet). Dessa smala jämlikhetsskyldigheter i slutkundsledet och jämlikhetsskyldigheter i grossistledet fortsätter att omfattas av safe harbour-undantaget i gruppundantagsförordningen, förutsatt att de allmänna villkoren för tillämpning av gruppundantagsförordningen är uppfyllda, särskilt tröskelvärdet på 30 % för marknadsandelar i artikel 3 i gruppundantagsförordningen. Ytterligare vägledning om bedömningen av jämlikhetsskyldigheter ges i avsnitten 6.2.4 och 8.2.5 i utkastet till reviderade vertikala riktlinjer.

- Begränsningar av aktiv försäljning avser begränsningar av köparens förmåga att aktivt vända sig till enskilda kunder. De nu gällande bestämmelserna i gruppundantagsförordningen innehåller endast snäva undantag där begränsningar av aktiv försäljning är tillåtna. De bevis som hittills samlats in i samband med översynen av gruppundantagsförordningen och riktlinjerna tyder på att dessa regler är oklara och begränsar leverantörernas möjligheter att utforma sina distributionssystem i enlighet med sina affärsbehov.

Mot bakgrund av dessa bevis innehåller artikel 1.1 i jämförd med artikel 1.1 n i det reviderade utkastet till gruppundantagsförordning en definition av begränsningar av aktiv försäljning. Utkastet till den reviderade gruppundantagsförordningen innehåller dessutom förslag till ändringar av reglerna om begränsningar av aktiv försäljning som främst rör artikel 4 b–d i det reviderade utkastet till gruppundantagsförordning.

I artikel 4 b införs möjligheten till delad ensamrätt som gör det möjligt för en leverantör att utse fler än en ensamåterförsäljare inom ett visst område eller för en viss kundgrupp. Samtidigt skapar den föreslagna ändringen en koppling mellan sådan delad ensamrätt och effektiviteten i ensamåterförsäljarsystemet för att säkerställa att det inte leder till en fragmentering av den inre marknaden. I utkastet till reviderade riktlinjer klargörs därför att antalet auktoriserade återförsäljare bör fastställas i proportion till det tilldelade området eller den tilldelade kundkretsen på ett sätt som säkerställer en viss affärsvolym som bevarar deras investeringsinsatser.

En annan ändring som avser ensamåterförsäljning gäller leverantörens möjlighet att ålägga sina köpare att föra över återförsäljningsrättigheter till sina kunder. Enligt artikel 4 b i det reviderade utkastet till gruppundantagsförordning är en sådan överföring möjlig om köparens kund har ingått ett distributionsavtal med leverantören eller med en part som tilldelats

återförsäljningsrättigheter av leverantören. Ändringen syftar till att stärka skyddet av ensamåterförsäljares investeringsincitament.

Dessutom ger artikel 4 c i utkastet till den ändrade gruppundantagsförordningen selektiva distributionssystem ökat skydd mot försäljning från icke auktoriserade återförsäljare inom det selektiva distributionsområdet.

- När det gäller vissa indirekta åtgärder som begränsar onlineförsäljning avser de föreslagna ändringarna dubbel prissättning (dvs. att samma distributör tar ut ett högre grossistpris för produkter som är avsedda att säljas online än för produkter som ska säljas offline) och likvärdighetsprincipen (dvs. att kriterier för onlineförsäljning införs som totalt sett inte är likvärdiga med de kriterier som gäller för fysiska butiker). De bevis som hittills samlats in i samband med översynen av gruppundantagsförordningen tyder på att onlineförsäljningen har utvecklats till en välfungerande försäljningskanal och därför inte längre behöver särskilt skydd genom att vissa indirekta åtgärder som begränsar onlineförsäljningen klassificeras som särskilt allvarliga begränsningar.

I artikel 4 i utkastet till reviderad gruppundantagsförordning räknas därför inte längre dubbel prissättning som en särskilt allvarlig begränsning. Det gör det följaktligen möjligt för leverantörer att fastställa olika grossistpriser för försäljning online och offline av samma distributör, i den mån detta är avsett att uppmuntra eller belöna en lämplig investeringsnivå och hänför sig till de kostnader som uppstått för varje kanal.

Inom ramen för ett selektivt distributionssystem måste dessutom de kriterier som åläggs av leverantörerna i samband med onlineförsäljning inte längre helt motsvara de kriterier som ställs på fysiska butiker, eftersom de båda kanalerna till sin natur skiljer sig åt.

De föreslagna ändringarna omfattas av samma begränsningsprincip som restriktioner för onlineförsäljning mer generellt. Den föreslagna reviderade gruppundantagsförordningen undantar därför endast dubbel prissättning och brist på likvärdighet om dessa begränsningar inte, direkt eller indirekt, syftar till att hindra köpare eller deras kunder från att använda internet för att sälja sina varor eller tjänster online.

2. Ge berörda parter aktuell vägledning för att hjälpa företagen att bedöma sina avtal i ett företagsklimat som omformats genom tillväxten av e-handel och onlineplattformar, och för att säkerställa en mer harmoniserad tillämpning av de vertikala reglerna i hela EU

Ett av huvudsyftena med översynen är att ge berörda parter aktuell vägledning om näthandelsbegränsningar och säkerställa en harmoniserad strategi för sådana begränsningar i hela EU. I detta syfte innehåller utkastet till den reviderade gruppundantagsförordningen och utkastet till reviderade vertikala riktlinjer de vägledande principerna för bedömningen av näthandelsbegränsningar som hämtats från EU-domstolens rättspraxis, närmare bestämt målet Pierre Fabre och Coty⁷, och som GD Konkurrens har hänvisat till⁸.

---

⁷Mål C-439/09, Pierre Fabre Dermo-Cosmetique SAS/Président de l’Autorité de la concurrence, EU:C:2011:649, Mål C-230/16, Coty Germany GmbH/Parfümerie Akzente GmbH, EU:C:2017:941.

⁸ Se GD Konkurrens policydokument *EU competition rules and marketplace bans: Where do we stand after the Coty judgment?* från april 2018, finns på <https://ec.europa.eu/competition/publications/cpb/2018/kdak18001enn.pdf>.

I artikel 1.1 n i utkastet till den reviderade gruppundantagsförordningen fastställs en tydlig tröskel för bedömning av särskilt allvarliga begränsningar i en miljö omformad av den ökande onlineförsäljningen. Begränsningar som direkt eller indirekt, separat eller i kombination med andra faktorer, har till syfte att hindra köparna eller deras kunder från att effektivt använda internet för att sälja sina varor eller tjänster online eller från att effektivt använda en eller flera reklamkanaler online definieras som begränsningar av aktiv eller passiv försäljning, och därmed som särskilt allvarliga begränsningar enligt artikel 4 i gruppundantagsförordningen.

I avsnitt 6.1.2 i utkastet till reviderade vertikala riktlinjer ges ytterligare vägledning om sådana särskilt allvarliga begränsningar. I avsnittet förklaras när ett visst onlinebeteende utgör aktiv eller passiv försäljning. Även om t.ex. driften av en webbplats är en form av passiv försäljning, är översättningen av webbplatsen till ett språk som inte används allmänt inom återförsäljarens territorium en form av aktiv försäljning. Det föreskrivs också att en begränsning av användningen av webbplatser för prisjämförelser, eller avgiftsbelagda marknadsföringstjänster i sökmotorer, utgör en särskilt allvarlig begränsning enligt gruppundantagsförordningen, eftersom möjligheten att göra reklam gör det möjligt för en distributör att locka potentiella kunder till sin webbplats, vilket är en förutsättning för att kunna sälja online. Däremot omfattar gruppundantaget begränsningar av onlinereklam som inte utesluter specifika kanaler för onlinereklam, till exempel om sådana begränsningar har en koppling till innehållet i onlinereklam eller fastställer vissa kvalitetsstandarder. Andra uppdateringar som återspeglas i utkastet till reviderade vertikala riktlinjer omfattar införandet av ett avsnitt om begränsningar av användningen av onlineplattformar och prisjämförelseverktyg (se avsnitten 8.2.3 och 8.2.4).

Utkastet till reviderad gruppundantagsförordning och utkastet till reviderade vertikala riktlinjer innehåller också särskilda regler och riktlinjer för plattformsekonomin, med beaktande av att denna del av ekonomin spelar en allt viktigare roll i distributionen av varor och tjänster. Artikel 1.1 d i det reviderade utkastet till gruppundantagsförordning innehåller en definition av leverantör av onlinebaserade förmedlingstjänster, som bygger på en liknande definition i P2B-förordningen⁹. Definitionen klargör att leverantörer av onlinebaserade förmedlingstjänster räknas som leverantörer enligt gruppundantagsförordningen. Konsekvenserna av detta förtydligande och tillämpningen av andra regler på leverantörer av onlinebaserade förmedlingstjänster anges i de vertikala riktlinjerna (se avsnitt 4.3). Den relevanta vägledningen innehåller också en förklaring till varför företag som är verksamma inom den onlinebaserade plattformsekonomin inte kan betraktas som verkliga ombud (se avsnitt 3.2.3). Såsom nämns ovan i samband med de föreslagna ändringarna av undantaget för dubbel återförsäljning föreskriver artikel 2.7 i utkastet till den reviderade gruppundantagsförordningen dessutom att leverantörer av hybrida onlinebaserade förmedlingstjänster inte omfattas av safe harbour-undantaget i gruppundantagsförordningen.

De föreslagna ändringarna är förenliga med förslaget till rättsakt om digitala marknader¹⁰. Detta beror framför allt på att fokus i rättsakten om digitala marknader ligger på digitala grindvakter, som är företag som har marknadsstyrka och därför inte omfattas av safe harbour-undantaget i gruppundantagsförordningen.

---

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1150 av den 20 juni 2019 om främjande av rättvisa villkor och transparens för företagsanvändare av onlinebaserade förmedlingstjänster (EUT L 186, 11.7.2019, s. 57).

¹⁰ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om öppna och rättvisa marknader inom den digitala sektorn (rättsakten om digitala marknader), {SEC (2020) 437 final} – {SWD (2020) 363 final} – {SWD (2020) 364 final}.

Utkastet till reviderade vertikala riktlinjer omfattar även arbetsdokumentet från februari 2021 om distributörer som också fungerar som ombud för vissa produkter för samma leverantör¹¹.

Utkastet till den reviderade gruppundantagsförordningen syftar dessutom till att säkerställa en mer harmoniserad tillämpning av artikel 101 i fördraget på vertikala avtal i hela EU. Detta ska uppnås genom att man i själva gruppundantagsförordningen införlivar vissa vägledande principer, t.ex. de som är tillämpliga på begränsningar av onlineförsäljning, samt nya regler, till exempel när det gäller definitionen och kvalificeringen av leverantörer av onlinebaserade förmedlingstjänster som leverantörer. Samtidigt syftar utkastet till reviderade vertikala riktlinjer till att stärka de nationella konkurrensmyndigheternas möjligheter att återkalla gruppundantaget i enskilda fall i den mån det är möjligt inom den befintliga rättsliga ramen genom att ge vägledning om tillämpliga villkor och förfaranden (se avsnitt 7.1 i utkastet till reviderade vertikala riktlinjer).

3. Minska företagens efterlevnadskostnader genom att förenkla de nuvarande reglerna och rationalisera den befintliga vägledningen

Utkastet till reviderad gruppundantagsförordning och utkastet till reviderade vertikala riktlinjer syftar också till att minska företagens, särskilt de små och medelstora företagens, efterlevnadskostnader genom att förtydliga vissa bestämmelser som anses vara särskilt komplicerade och därför svåra att genomföra.

Bestämmelserna om territoriella begränsningar och kundbegränsningar i artikel 4 b i den nuvarande gruppundantagsförordningen, som de berörda parterna ansåg vara särskilt komplexa, har ersatts med tre olika uppsättningar bestämmelser som förtydligar förbudets räckvidd för vart och ett av de huvudsakliga distributionssystemen, nämligen ensamåterförsäljning, selektiv distribution och gratisutdelning. I avsnitt 4.6 i utkastet till reviderade riktlinjer ges dessutom en detaljerad förklaring av egenskaperna hos vart och ett av dessa distributionssystem.

Slutligen har strukturen i utkastet till reviderade vertikala riktlinjer förenklats för att erbjuda en tydligare analysram för vertikala avtal. I den nya strukturen samlas t.ex. den tidigare splittrade vägledningen om prisbindning i ett särskilt avsnitt (se avsnitt 6.1.1 i utkastet till reviderade riktlinjer).

***

---

¹¹ Finns på

https://ec.europa.eu/competition/consultations/2018_vber/working_paper_on_dual_role_agents.pdf.